

Emlékeztetőül

Berkes Boglárka

Pécsi Tudományegyetem, Művészeti Kar
Szobrászművész szak, ötödik évfolyam

Témavezető: Palatinus Dóra DLA

Emlékeztetőül című munkám a rokonoknál töltött időt tükrözi, emlékeztet arra, hogy honnan származnak a gyökereink.

A munka előzményei korábbi alkotásokhoz kötődnek. Az emlékek tárgyi alkotásban való megjelenítésével először a képzésem hatodik szemeszterében kezdtem el foglalkozni. A legelső ezzel foglalkozó szobromban önmagam hiányát ábrázoltam, egy támaszkodó pozícióból kiindulva faragtam ki a könyököm helyét a sziklából. Csak én illek bele pontosan, az én lenyomatomat, emlékemet őrzi meg a szikla.

Itt indult el ez a gondolat, bár ezzel az elképzeléssel még az ember természetben hagyott nyomát szerettem volna kifejezni. A következő előzmény ugyanezen szemeszter végén született, ott egy farönkbe faragtam bele az általam képzett negatív formát, a kezem és lábam egy részét. Mindkettő alkotásnál fontos volt, hogy a felülete a fának és a sziklának is érintetlen maradjon. Fontosnak tartom a kontrasztot, ami a megmunkált, mesterséges felület és az érintetlen, nyers anyag között keletkezik.

Hetedik szemeszterem alatt készítettem el az „Otthon” című munkámat. Ez egy étkezőasztal negyede, ami statikai megoldásai miatt lebegő hatást kelt. Ebben az estében egy családi emléket, a rokonlátogatások alkalmával szinte kötelező jellegűvé vált kávézást örökítettem meg. A jelenet nagymamám konyháját idézi meg. A konyhaasztal negyed szelete, a konyhapadló egy darabjával együtt, a csészék, terítő, gyümölcsök, a tulajdon kezem lenyomatának nyomát faragtam bele az asztallap síkjába.

A pályázatra beadott munkám a 8. szemeszter alatt készült el. A tárgy egy stokedlibe faragott csipketerítő, amit nagymamáink lakásaiban majdnem minden tárgyon felfedezhettünk. Ennek a centrikus mintájú, horgolt terítőnek a negatív formáját faragtam direkt erre a célra választott, autentikus szék ülőfelületébe, lefuttatva annak oldalán, hogy a terítő lelógását jobban visszaadja. Ezzel ábrázolva a tárgy hiányát, és előhívva annak az emlékét, ahogy ez a tárgy anno ezen a széken megjelent. A munka az „Emlékeztetőül” címet kapta, amivel a gyökereinktől való eltávolodásra utal. Ez később egy szőnyeggel egészült ki.

